சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களினுடைய தொகை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா ? இல்லையென்றால், மேலும் அதிகப்படுத்தப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : அரசாங்கத்தின் நிதி நிலைமயை அனுசரித்து, அந்தத் தொகையை இப்பொழுது உயர்த்துவதற்கில்லை. இருந்தாலும் கூடுமானவரை பத்து சதவீதம் அதிகமாக ஒவ்வொரு விடுதியிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

வானொலியில் மகளிர் பகுதி

*55 வினா.—**திருமதி வி. ப. பழனியம்மாள் :** மாண்புமிகு தாழ்த்தப்பட்டோர் நல—செய்தித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

வானொலியில் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்களில் மட்டுமே மகளிர் பகுதி இடம் பெற்றுள்ளதை மாற்றி தினமும் மகளிர் பகுதி இடம் பெற மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசு சிபார்சு செய்யும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 137, 138, 139, 140 ஆகிய எண்களுள்ள கேள்விகள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி ஒத்திவைக்கப்படுகின்றன.

இப்பொழுது 141 எண்ணுள்ள கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

Aluminium industry

* 141 *Q.*—**Thiru S. RAMACHANDRAN :** Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state with reference to question No. 45 answered on the floor of the Assembly on 22nd June 1967—

(*a*) whether it is a fact that the aluminium industry was originally proposed to be started in the public sector ; and

(*b*) if so, how this was dropped subsequently ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(இ) இந்தத் தொழிற்சாலை மத்திய அரசின் ஆலோசனையின்பேரில் தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலுக்குரிய மூலதனம் பெரும்பாலும் மாநில சர்க்காராலும் மத்திய சர்க்காராலும் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், மின்சாரவாரியம், குறைந்த விலையில்—யூனிட்டுக்கு ஒரு பைசா என்ற அளவில்—மின்சாரம் வழங்கி வருகிறது. இதுபற்றி பதில் சொல்லுபோது, பொதுத் துறையில் ஆரம்பிப்பதற்குத் தகவல் ஒன்றும் இல்லை என்று ஏற்கனவே சொன்னார்கள். அது எவ்வாறு பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்காமல் விடப்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1955-ம் ஆண்டில், அலுமினியத் தொழிற்சாலை நிறுவுவது பற்றி மாநில அரசு மத்திய அரசிடம் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, 1955-ம் ஆண்டில் அலுமினியக் கமிட்டி என்று தனிக் குழு ஒன்றை இந்திய அரசு அமைத்து, அதுபற்றிய விவரங்களை ஆராயும்படியாக அந்தக் குழு கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. அவர்கள் பல இடங்களைப் பார்த்து, மேட்டூரையும் பார்த்துவிட்டு, மேட்டூரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு ஒரு

1968 ஆகஸ்ட் 26]

அலுமினியத் தொழிற்சாலை வைக்கலாம் என்ற அறிக்கையினை அந்தக் குழு வெளியிட்டது. அதற்குப் பிறகு, அதைப் பொதுத் துறையில் நிறுவுவதாக மத்திய அரசு எண்ணத்தை வெளியிட்டு, இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவோ அல்லது கம்பெனி ஆக்டின் கீழ் வருகின்ற தொழிற்சாலையாகவோ ஆரம்பிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருந்தது. பிறகு, 1958-ம் ஆண்டு மே மாதம் 3, 4 நாட்களில், தேசிய வளர்ச்சிக் குழு (நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில்) ஆராயும்போது, நிதிப் பற்றுக்குறையின் காரணமாக இந்தத் திட்டத்தையும் இதனோடு சேர்ந்த வேறு 11 திட்டங்களையும் நிறுத்திவிடுவது என்று அவர்கள் முடிவு செய்து, அப்பொழுது அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள நிதிப் பற்றுக்குறை காரணமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி, அதைத் தள்ளி வைத்தார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை பொதுத் துறையில் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களா என்பது மாநில அரசுக்குத் தெரியாது. ஆனால், நிதிப் பற்றுக்குறை காரணமாக மத்திய அரசு ஏற்று நடத்துவதற்கில்லை என்றும், தனியார் யாராவது நடத்த முன் வந்தால் அவர்களுக்கு விட்டு விடலாம் என்றும் மத்திய அரசு கருத்து தெரிவித்தது. அதன் பேரில், மாநில அரசு, கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களை அணுகி, இந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்துகிறீர்களா என்று கேட்கும்போது, போதுமான நிதி வசதி தங்களிடத்தில் முழுவதும் இல்லை என்றும், வசதி செய்து கொடுத்தால் ஆரம்பிப்பதற்கு முடியும் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையில், எம்.ஐ.சி-இல் 1 கோடி 50 லட்ச ரூபாய் அதற்குக் கடன் வசதி செய்யப்பட்டு, மீதியை திரு. வெங்கடசாமி நாயுடு அவர்களும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து நடத்துவது என்ற ஒப்பந்தத்தின் பேரில், எப்படியேனும் அந்தத் தொழிற்சாலை இங்கு வரவேண்டும், காலங் கடத்தக்கூடாது, மத்திய அரசும் அதற்கு நிதி ஒதுக்கவில்லை, அந்தப் பொறுப்பு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவும் இயலாது என்ற நிலையில், எந்த உடன்பாட்டின் அடிப்படையிலாவது தொழிற்சாலையொன்றை நிறுவ வேண்டும் என்ற நிலையில், 1 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் எம்.ஐ.சி. அதற்குக் கடன் கொடுத்தது. மாநில அரசு, 5,000 ரூபாய் தான் பங்கு எடுத்திருக்கிறது. அதாவது, 50 பங்குகள் எடுத்தால்தான் ஒரு டைரக்டர் அதில் அமையமுடியும். ஆகவே, குறைந்தது ரூ. 5,000 அளிக்கவேண்டும். அந்தத் தொகையை மாநில அரசு போட்டிருக்கிறது. குறைந்த செலவில் தண்ணீர் வழங்குவது, குறைந்த செலவில் மின்சாரம் வழங்குவது, சேர்வராயன்மலை பாக்சைட் குத்தகையை அந்தக் கம்பெனிக்கு விடுவது என்ற உடன்பாட்டின்பேரில் அந்தத் தொழிற்சாலை அங்கே நிறுவப்பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏன் பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கவில்லை என்று கேள்வி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையிலே அது ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் நல்ல முறையிலே லாபத்திலே நடைபெறவில்லை என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்படுகின்ற அத்தனையும் நஷ்டத்திலே இருக்கின்றன என்ற முடிவிற்கு வந்துவிடுவதற்கில்லை, அதேபோல் தனியார் துறையிலே இருக்கின்ற அனைத்தும் லாபத்திலே நடத்தப்படுகின்றன என்ற முடிவிற்கும் வந்துவிடுவதற்கில்லை. பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கலாம் என்ற அளவிலே இருந்த இந்தத் தொழிற்சாலை நிதிப் பற்றுக்குறையின் காரணமாக தனியார் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுத்துறை தனியார்த் துறை என்ற பிரச்னை இதிலே இல்லை.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : இந்த அலுமினியத் தொழிற்சாலையில் மொத்த மூலதனத்தில் 3 சத வீதம்தான் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசும் மத்திய அரசும் அதிகமாக போட்டிருக்கின்றன. லாபம் வருகின்ற இந்தத் தொழிற்சாலையை முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவருக்கு வேண்டியவருக்கு........(மணியடிக்கப்பட்டது).

THIRU K. VINAYAKAM : We object to this kind of question.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏன் அதற்குள் அவசரப்படு கிறீர்கள், நான் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், என்ன சொல்லுகிறேன் என்பதை முதலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். காப்பாற்றுவதற்கு நான் இருக்கிறேன். கேள்வி நேரத்திலே குற்றச்சாட்டு இருக்கக்கூடாது, ஆகவே அதை நீக்கிவிட்டு கேள்வி போடுங்கள்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தனியார் துறையிலே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசு சாதகமாக இருந்தது என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறதே அது உண்மைதானா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் முயற்சியெடுக்கப்பட்டது. நிதி வசதியைப் பொறுத்தவரையில் முழுதையும் போடுவதற்கு மாநில அரசுக்கு நிதி வசதியில்லை, மத்திய அரசுக்கும் நிதி வசதியில்லை என்ற காரணத்தால் இந்தத் திட்டத்தோடு சேர்ந்த மொத்தம் 12 திட்டங்களை நிறுத்திவிட்டார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் தனியார் துறையிலே யாராவது முன் வந்தால் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். மாநில அரசு அதிகம் தரவில்லை, 5,000 ரூபாய் என்ற அளவிலேதான் பங்கு எடுத்திருக்கிறது. எம்.ஐ.சி யிலிருந்து 1 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் தரப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியபடி 3 சத வீதம் மட்டும் அவர்கள் தரவில்லை. அப்படி அவ்வளவுதான் தந்திருக்கிறார்கள் என்றால் மாநில அரசே எம்.ஐ.சி. தொகையின் மூலம் முழுவதையும் போட்டு நடத்தியிருக்க முடியும். மொத்த மூலதனம் எவ்வளவு என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் போட்டு இருப்பதற்கு ஈடான அளவிலே எம்.ஐ.சியும் கொடுத்திருக்கிறது.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : சர்க்கார் துறையிலே இல்லாமல் இந்த அலுமினியத் தொழிற்சாலை தனியார் துறையிலே நடப்பதன் மூலம் தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் மதிக்கப்படாமல் அங்குள்ள தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்குகிற முறையிலே பலாத்காரமாக அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலைமையிலே அதிகப்படியான மூலதனம் சர்க்கார் போட்டிருப்பதாலே அதைப் பரிசீலனை செய்து தொழிலாளர்களின் உரிமை பறி போகாமல் இருப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் காப்பாற்றப்படவேண்டியது தனியார் துறையாக இருந்தாலும் சரி, பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, ஒரே அளவுக்குத்தான் வைத்துக் காப்பாற்றப்படவேண்டும். தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் காப்பாற்றப்படவில்லை. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் என்றால் அதற்குச் சட்டப்படி முறைப்படி தொழிலாளர் இலாகாவும் மற்றவர்களும் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். நியாயமான முறையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகள் கிடைக்கவில்லையென்றால் அரசாங்கம் அதைக் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது. எந்த வகையிலே அவர்களுடைய உரிமைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டாலும் அதிலே தலையிட்டு அவர்களை வற்புறுத்திச் சொல்கின்ற நிலைமையை அரசு பெற்றிருக்கிறது. அவர்களுடைய நலன்கள் காப்பாற்றப்படுவதிலே அரசு தக்க கவனம் செலுத்தும்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சர்க்காருக்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தாலே தனியார் துறையில் விடப்பட்டதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எம். ஐ. சி. ஸ்தாபனமும் சர்க்காருடைய தொடர்பு உடையதுதான். அந்த ஸ்தாபனம் 1½ கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த திரு. வெங்கடசாமி எவ்வளவு தொகை போட்டார்கள். அந்த வெங்கடசாமியைத் தவிர வேறு யாராவது அதை நடத்த முன் வந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 26]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மொத்தம் எவ்வளவு போடப்பட்டது என்ற விவரம் இல்லை, தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் சொல்லலாம். இதை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று பலரை அணுகியும் யாரும் முன் வராமல் முன் வந்தவர் அவர்தான். மாநில அரசு அவரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அவர்கள் முன் வந்தார்கள். அவர்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்றும், போதிய லாபத்தைப் பெறமுடியவில்லையென்றும் இன்னும் கணக்கைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவைப் படுகிற மூலப்பொருள்களில் மின்சாரம் முக்கியமாக இருப்பதால் அதிகமான அளவுக்கு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலைமையிலே இன்னும் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் குறைப்பது மற்ற தொழில்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது சரியில்லை என்று அரசு சொல்கிறது. அதற்காக இரண்டு தரப்பினரையும் வைத்து அடுத்த திங்களில் பேச இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே கன்செஷன்ஸ் தரப்பட்டு அவர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள்.

புதுக் கல்லூரிகள் துவக்கம்.

* 142 வினா—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா—

1968–69-ம் ஆண்டில் மேலூர் அல்லது நத்தத்தில் அரசினர் கலைக் கல்லூரி ஒன்று துவக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : இந்தப் பகுதி பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றிய பகுதியாக இருக்கிறது. கல்லூரி வைப்பதற்காக அரசு குறிப்பிட்டிருக்கிற 5 லட்சத்திற்குப் பதிலாக 2 லட்சத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அங்கு கல்லூரி ஆரம்பிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 5 லட்சத்திற்குக் குறைந்த அளவுக்குச் சலுகைகள் காட்டுவதாக இல்லை. பல இடங்களிலே இதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 5 இலட்சத்தை திரட்டி கல்லூரிக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றாலும் அதற்கு மேலே செலவழித்தால்தான் முதல் தரமான கல்லூரியாக அதை ஆக்க முடியும். அதற்கு மேலே 8, 9 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காகவும், ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டுவதற்காகவும் ஏற்படுகிறது, அதற்கு மேலே பி.எ., பி.எஸ்.ஸி. வகுப்புகள் வைப்பதற்கும் செலவு ஏற்படுகிறது, ஆக மொத்தம் அதற்கு மேலே 20, 25 லட்ச ரூபா வரையில் அரசுக்குச் செலவாகிறது. அது 5 லட்சத்தோடு முடிந்துவிடக் கூடியதில்லை. ஆகவே, 5 லட்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம். எவ்வளவு பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும் 5 லட்சத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு நிதி திரட்டிக் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தால் இந்த ஆண்டு 4 கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. ஐந்து லட்சம் ரூபாயைத் திரட்டுவதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முயற்சி செய்தால் முயற்சி திருவினையாக்கும் என்ற அளவிலே திரட்டித் தரலாம். அதற்குப் பிறகு அந்தக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யலாம்.

பண அஞ்சல் மூலம் ஓய்வூதியம் அனுப்புதல்.

*143 வினா—**திரு. பெ. மலைச்சாமி :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவிற்கு விடையளிப்பாரா :—

ஓய்வூதியம் (Pension) பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு பண விடைத்தாள் (M.O.) மூலம் பணத்தை அனுப்பி வைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.